कथंधनादिवियोगःसोढुंशक्यःअतआह येनचेति अभिपनः अभिषसः॥ १९॥ तत्रावस्थानमितदैन्यमितिदर्शयन्वैराग्यमुत्पाद्यति पितृ
अपितिसमिभिः आत्माचदेहः॥ २०॥ येनपुत्राहनास्तेनभीमेनदत्तंपिंडमन्तंग्रहपाठइव गृहपाठःश्वा॥२१॥ निसृष्टः प्रक्षिप्तः गर्गविषम् दू
विताः अवमताः तद्दत्तरन्त्रादिभिर्ठब्येरसुभिःकियययोजनं निकिचिदित्यर्थः॥ २२॥ तस्यापिएवंदैन्यमनुभवतोऽपि परेति क्षीयते अतएव
धीरोभवेति॥ २३॥ किंठक्षणोधीरइत्यपेक्षायामाह गतस्यार्थयशोधमीदिशून्यम् मुक्तबंधनः त्यक्ताभिमानः कगतइत्यविज्ञातागितर्यस्यसः
धीरः प्रामदुःखस्यस्ययंसहनेनमुक्तिप्राप्तेः॥२४॥ नरोत्तमस्तु ततःप्रागेवक्तप्रतीकारः स्वकातस्यतएव परतःपरोपदेशतोवा॥ २५॥ त्वंतुनरोत्त

येनचैवाभिपन्नीयंत्राणैःप्रियनमैरि ॥ जनःसयोवियुज्येनिकमुनान्यैर्धनादिभिः॥ १९॥ पिरुत्रारसुहरुषु न्नाहनास्तेविगतंवयः॥ आत्माचजरयात्रसःपरगेहमुपाससे॥२०॥ अहोमहीयसीजंनीजीविनाशाययाभ वान्॥भीमेनाविजितंपिंडमादत्तेगृहपालवत्॥२१॥ अग्नितिसृष्टोदत्तश्चगरोदाराश्चदूषिताः॥ हतंक्षेत्रंधनं येषांनद्तरेसुभिःकियत्॥२२॥ तस्यापिनवदेहोयंरुपणस्यजिजीविषोः॥परैत्यनिच्छनोजीणीजरयावास सीइव॥२३॥गतसार्थमिमंदेहंविरकोमुक्तवंधनः॥ अविज्ञानगतिर्जत्यात्सवैधीरउदाहनः॥२४॥ यःस्व कात्परनोवहजाननिर्वेदआत्मवान्॥हदिरुत्वाहरिगेहात्यवजेत्सनरोत्तमः॥२५॥ अथोदीचींदिशंयानुस्तरे ज्ञानगतिर्भवान्॥इनोव्वांक्प्रायशःकालःपुंसांगुणविकर्पणः॥ २६॥ एवंराजाविदुरेणानुजेनप्रज्ञाचक्षुवीं यिनोत्याजमीदः॥ छित्वास्वेषुस्नेहपाशान्द्रदिस्नोनिश्चकामआत्मदंदिशंनाध्वा॥२०॥ पतिप्रयांतसुबलस्य पुत्रीपितवनाचानुजगामसाध्वी॥हिमालयंत्यस्तदंडप्रहर्पमनिस्वनामिवसत्संप्रहारः॥२८॥

पुत्रापातवताचानुजगामसाध्वा॥हमालयन्यस्तद्डप्रहषमनास्वनामवसत्सप्रहारः॥ ५८॥
गोनाभूः अतइदानींधीरोभवइत्याह अथेति अर्वाक्ःअर्वाचीनः एष्यन्तित्यर्थः गुणान्धैर्यद्यादीन्विकषितआच्छिनत्तीतितथा॥२६॥ आज्मीढः अजमीढवंशजः प्रज्ञाचक्षरंथः एवंवोधितःसन् द्रिष्मःचित्तदार्धात् भात्रासंदर्शितःअध्वावंधमोक्षयोर्मार्गीयस्यसः॥२ ७॥हवलस्यपुत्री गांधारी साध्वीसुशीला हिमालयंप्रयांतंपतिमनुजगाम ननुकथंसासुकुमारीहिमादिदुःखबहुलंहिमवंतंगताअतआह न्यस्तदंडानांप्रहर्षीयस्मिन् तम् दुःखदमपिकेषांचित्यहर्षहेतुभवंतीत्यत्रदृष्टांतः मनस्विनांश्रराणांयुद्धे सन्तीवःप्रहारोयथा पाठांतरे सत्संप्रहारंयुद्धंयथेति ॥ २८॥